

Els rostres de la xina imperial

Novel·la profundament seductora, 'L'Emperador' conjuga amb excel·lent ofici el gust per l'aventura amb una rigorosa exigència literària.

Com bastir la mirada d'un personatge xinès? Jordi Coca troba les paraules —tendres i doloroses— per narrar la mirada, el pensament i la sensibilitat d'un personatge d'una Xina ancestral entre el mite i la història. Per mitjà de les olors, els colors, els petits detalls, el paisatge, l'univers cultural i religiós, l'autor recrea d'una manera molt creïble un món i una cultura ben allunyats dels nostres.

Suen, el protagonista de *L'Emperador*, és una mena de *coeur simple*, enganysament simple, i d'home medieval en la seua faceta de peregrí, que creu que les forces religioses, la natura i els homes viuen en perfecta simbiosi. Un bon dia decideix de recórrer els camins d'un imperi gairebé inabastable per tal de venerar l'emperador, encarnació d'una autoritat religiosa que representa la veritat absoluta conferidora de sentit a un món sense ordre. Les bufetades que li pega la realitat transfiguren el seu candor primer en desconcert i, poc després, en escepticisme. En cada nova aventura troba que la gent es val sistemàticament de la desconfiança, l'engany i la violència per tal de sobreviure; troba una realitat on res és el que sembla, ordida de rumors. A causa de

l'existència d'una guerra que no se sap molt bé on ocorre, Suen haurà de patir molts entrebancs, i quan finalment es veja enmig del remolí de la violència, li serà difícil distingir entre els diferents bàndols perquè els fronts es barregen i els contrincants mantenen alhora estratègies contràries per tal de no perdre mai el control de la situació. El lector descobreix amb el protagonista la intricada teranyina d'interessos que intervenen en cada situació, i en la qual els distints personatges es mantenen en constant vigilància fins que arriba el moment en què l'atzar acaba mostrant el rostre tràgic d'una vida social fràgil i en perpètua fricció.

Davant d'un entramat caòtic i movendís, de difícil comprensió, Suen mira de mantenir l'equilibri, però de sobte —en un final d'una gran força dramàtica i que corona la novel·la amb noves complexitats— perd el nord i, endut per la força de la catarsi col·lectiva, es veu immers en l'embraguesa de la violència.

Jordi Coca aprofita la lleugeresa, la plasticitat i el lirisme de la literatura oriental per conduir amb mà sàvia una aparent novel·la d'aventures que és en realitat una novel·la de formació en què el seu protagonista es proposa d'entendre per què els homes desfermen la força furiosa de la guerra, per què cedeixen als miratges més tendres, per què s'odien els uns als altres, i per què, fins i tot en el sentiment més pur, hi ha lleus neguits que els mortifiquen. El gran certat ha estat saber escriure amb un to de fauna, mític i d'entretinguda lectura, una història al voltant de la condició de l'home, de la recerca de la identitat, de l'aspiració a la felicitat i del complex joc del poder. Una aventura on el protagonista descobreix que l'únic sentit del viatge és el viatge mateix. **Francesc Calafat**